

Nr 220

Av herr Sjönell, om utnyttjande av vinds- och källarutrymmen för bostads- respektive lagerändamål.

Det stora antalet bostadssökande i bristorterna gör det angeläget att inventera vilka åtgärder som kan hjälpa till att lindra bostadsbristen. I de flesta av våra bristorter finns ett stort, äldre fastighetsbestånd med betydande — ibland förhållandevis jättelika — vinds- och källarutrymmen, som knappast utnyttjas på ett rationellt och meningsfullt sätt. Utrymmena är vanligen dåligt utrustade och förfallna, och många hyresgäster använder dem icke. Då de nyttjas är de vanligen upplag för utrangerade eller nedslitna möbler och annat, som oftast skulle kunna skrotas, bortskänkas eller eljest undanskaffas utan att ägaren därigenom skulle lida någon märkbar förlust. Saneringsskäl talar också för dessa åtgärder. Den tid, då källarkontoren nyttjades som förvaringsplats för konserveringskärl och hemkonserver eller för ved, torde numera vara helt förbi. Det torde sålunda icke medföra några större svårigheter att till rimliga kostnader evakuera de aktuella utrymmena i fastigheterna. Givetvis borde mindre vinds- eller källarutrymmen, lämpade för förvaring av kläder och dylikt, kunna lämnas i stället för de stora utrymmen som skulle kunna avstås. Härigenom skulle mycket stora ytor kunna utvinnas för bostads- och andra ändamål på vilka det f. n. råder sådan brist.

På varje bristort borde det tillsättas en nämnd bestående av sakkunniga inom sanering, byggnadsverksamhet och ekonomi. Denna nämnd bör i första hand göra en ren inventering av ortens möjligheter att på antytt sätt framskapa nya bostäder, lagerlokaler och dylikt på vilka det råder brist.

I näringslivets bostadsutrednings skrift nr 1 betitlad »Bygga om, förnyelse av äldre hyreshus» behandlas frågan om service till fastighetsägarna. Fastighetsägarna saknar merendels — som det heter i denna skrift — den ingående sakkunskap, som större ingrepp i en fastighet kräver. Därför bör fastighetsägarna, som också antydes i skriften, ha tillgång till speciell och allsidigt sammansatt expertis. Den ovannämnda nämnden skulle kunna fungera som sådan expertis och kunna giva lämpliga råd beträffande åtgärder.

I detta sammanhang bör fastighetsägarna beredas speciella möjligheter i fråga om finansieringen. Statliga lånemöjligheter måste därför beredas fastighetsägare, som vill göra angivna ombyggnader. Lånen i fråga bör be-
Bihang till riksdagens protokoll 1968. 4 saml. Nr 220—231

viljas i överensstämmelse med den ovannämnda nämndens anvisningar och tillstyrkanden.

För att ytterligare stimulera fastighetsägarna till att på här angivet sätt modernisera fastigheterna och därigenom anskaffa mera bostäder bör sådana hämmande faktorer såsom kostnaderna för garage för tillbyggen kunna elimineras. I de flesta bostaderna fordras t. ex. vid inredning av bostäder på vindar, att fastighetsägaren i fråga skall iordningställa ett visst antal garage motsvarande antalet bostäder eller också att till kommunen erlägga 6 000 kr. per fordrad garageplats. Självfallet kan priset per garageplats vara olika på olika orter, men den nu angivna summan är ofta förekommande.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om åtgärder för att, i första hand i bostadsbristorterna, särskilda expertnämnder tillsättes för att inventera möjligheterna att ianspråktaga det äldre bostadsbeståndets vind- och källarutrymmen för bostads- respektive lagerändamål samt om skapande av möjligheter för fastighetsägare att erhålla statliga »moderniseringslån» för erforderliga ombyggnader.

Stockholm den 23 januari 1968

Bengt Sjönell (cp)
